

опера и професоръ въ консерваторията, писалъ 20 опери и балети, и ораторията „Премаиването на червено море“.

Перфекцио, лат. perfectio — при мензуралната музика — начинътъ на раздѣлянето на една нота на три. Споредъ това — въ темпуъ перфектуъ една бревистъ има 3 семибревистъ.

Песаръ, Емиль — Pessard, Émile — компонистъ, род. 29 май 1843 въ Парижъ, умр. 10 февр. 1917 с. т., ученикъ на консерваторията (Баченъ, Карафа), получилъ „Римската премия“, инспекторъ по пѣние на Парижкитъ училища. Композиции: една оркестрова сюита, духовъ квинтетъ, клавиртрио, една меса, кантата „Далила“, и нѣколко оперети („Счупената стомна“, „Фракасъ-капитанътъ“, „Любовно веселие“, „Колесницата“, „Мамзель Карабенъ“ и др.).

Песъ, лат. pes — стѣпка; въ невматовата нотация се нарича нотна фигура отъ две ноти — въ възходящъ редъ.

Петерсонъ-Бергеръ, Олофъ Вилхелмъ — Peterson-Berger, Olof Wilhelm — шведски компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 27 февр. 1867 въ Улангеръ, училъ при И. Денте и Боландеръ въ Стокхолмъ, и Кречмеръ и Шолцъ въ Дрезденъ, писалъ: 3 симфонии, 20 сонати и една сюита за цигулка и пиано; музикални драми: „Ранъ“, „Дамедагспрофетерна“ и „Арилиотъ“, „Адилсъ и Елизивъ“, балади за баритонъ и оркестъръ, пѣсни, клавирни нѣща и др.

Петерсъ, Гвидо — Peters, Guido — пианистъ и компонистъ, род. 29 ноем. 1866 въ Грацъ, училъ въ Виенската консерватория, компониралъ: 3 симфонии, „Симфониченъ прологъ къмъ една трагикомедия“, ноктурно за струненъ квартетъ, обой, кларинетъ, фаготъ и хорна, 3 струнни квартета, клавирна соната, хорови и солови пѣсни и др.

Петерсъ, Карлъ Фридрихъ — Peters, Carl Friedrich — основателъ на известното музикално издателство Edition Peters въ Лайпцигъ, което освенъ музикални творби на класици и модерни компонисти, издава и научно-музикални съчинения, подъ името „Музикална библиотека П.“.

Петирекъ, Феликсъ — Petyrek, Felix — пианистъ и значителенъ компонистъ отъ умѣреното модерно направление, род. 14 май 1892 въ Бърно, ученикъ на Годовски и Зауреръ по пиано и на Шрекеръ — по

Феликсъ Петирекъ

композиция въ Виенската музикална академия, и на Адлеръ въ музикално-историческия институтъ на тамошния университетъ, следъ свършването на който става преподавател по пиано въ „Моцартеума“ въ Салцбургъ, 1921 такъвъ въ Берлинската висша академическа школа (до 1923), отъ 1926 — професоръ по пиано и лекторъ по музикознание въ Атина, а презъ лѣтнитъ месеци има курсове въ Салцбургъ, отъ 1930—31 професоръ въ Штутгартската областна консерватория. Творби: една симфония и други малки нѣща за оркестъръ, едно клавиртрио, единъ струненъ квартетъ, единъ секстетъ, единъ октетъ и, главно, клавирна музика — 4 фуги въ симфонична форма, 24 къса на малоруски народни мотиви, „Вариации и fuga“, шестъ гръцки рапсодии, една сюита, „Пасакалия и fuga“, хорални вариации и сонатини, 13 малки пиеси, 11 малки детски пиески (1931) и др.; две едноактни пантомими, „Бедната